

# FOAIA DIECEZANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. române a Caransebeșului

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆ APARE DUMINICA ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

**Prețul abonamentului:**  
 Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane  
 " " " pe 1/2 de an 5 cor.  
 " România și străinătate pe an 14 frc.  
 " " " " pe 1/2 an 7 "

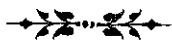
Manuscrisurile să adresează la redacțiunea  
 "Foaia Diecezană" iar banii de prenumără-  
 țune și inserțiuni la Administrațiunea Tipo-  
 grafiei și Librăriei diecezane în Caransebeș  
 Telefon Nr. 30.

**Prețul inserțiunilor:**  
 Pentru publicațiuni oficioase, concurse,  
 edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin  
 până la 150 de cuvinte 7-50 cor., până la 200  
 de cuvinte 10 cor., de aci în sus 12 cor

## Pentru zidirea seminarului

1. Prima Cassă de păstrare din loc a dăruit pe seama seminarului 250 cor. Această faptă nobilă a direcțiunii numitei instituțiuni merită toată lauda. Servească acest dar drept exemplu vrednic de imitat tuturor instituțiunilor fără deosebire de naționalitate, cari au clientelă română.

2. Din parohia Valea-Boului a adunat parohul Valeriu Nicolaevici 73 cor. 10, pe cari i-a și trimis of. ppopesc. Între alții au dat Hedwig Bösz 10 cor., G. Lața inv. 2 cor., alții mai puțini Parohia a solvit 20 cor. Parohul se va îngriji să trimită și restul direct la cassa conzitorsorială.



## Date monografice referitoare la comuna Bocșa-Montană de MIHAIL GAȘPAR, protopop.

În anul următor, adică la 1595, să încheie tratatul între împăratul Rudolf de Habsburg și Sigismund Báthory, pe urma cărui tratat Ardealul eșă din sfera turcească ajungând în cea a Vienei. Cu acest tratat s'a gătat și cu simpatiile, cu cari priveau Turcii principatul cu aparență de independență al Ardealului.

Dușmăniile să țin lanț și atacurile să fac pe o scară mai înaltă. Așa vedem, că în acelaș an 1595, prin Iulie, noul ban al Severinului, George *Borbély*, plecând în 8 Iulie din Caransebeș, atacă Bocșa, bombardând-o din 27 guri de tun, pe urmă o ia cu asalt, trecând prin sabie garnizoana turcească rămasă în viață.

Imediat după cucerire cetatea trece prin vânzare cu prețul de 3000 floreni în proprietatea fruntașului din Caransebeș, Francisc Fodor. Acest Fodor pare a fi fost un om rău și crud, căci un anumit Francisc Mikó de Hidvég, carele petrecea ca exilat de pe timpul răscoalei lui Moise Székely din Ardeal în cetatea Timișorii, voind

să se reînapoieze, a plecat din Timișoara oprindu-se pentru câteva zile în Bocșa. Aci, să vede, că Fodor l'a despoiat de bani, căci Mikó a fost nevoit să-ș vindă calul cu 12 galbeni și să facă drumul pe jos la Caransebeș.

Cu doi ani mai în urmă Sigismund Báthory scoate cu cartea sa de danie comunele *Biniș* și *Doclin* de sub dependența Bocșei și le dăruiește lui *Nicolae Niagul*, un alt fruntaș din Caransebeș. Însaș cetatea Bocșei, respective castelul, principele îl dăruiește lui *Andrei Barcsay*. Donațiunea aceasta însă nu s'a putut îndeplini, fiindcă *Ana Pribeł*, nasc. Racoviță, măritată pe semne a două oară cu un anumit *Nicolae Tóth din Caransebeș*, a ridicat protest, contestând dreptul de donațiune nu numai a castelului, ci și a domeniilor *Ramna* și *Gertenis*, cari țineau de cetate. Fost-a această Ană o mlădiță din familia nobililor Racoviță, pe cari îi găsim cei dintâi stăpânitori ai cetății, nu să poate ști. Referințele de proprietate ale acestor vremuri tulburi, par, văzute cu ochiul omului acestui veac, atât de deplorabile încât o orientare în anumite cazuri este direct cu neputință. Și în cazul de față avem aceeaș lipsă de claritate. Am văzut, că la anul 1595 cetatea o cumpără Francisc Fodor. La 1597 principele Báthory donează cetatea lui Barcsay. Într-un contra donațiunii protestează Ana Pribeł. Unde a fost în acest timp Francisc Fodor?

Suspomenitul Francisc Mikó ne spune apoi, că la anul 1604, după moartea lui Francisc Fodor, carele murise la Caransebeș (când??) ucis de niște Sârbi, văduva lui neputând purta din destul grija cetății dela Bocșa, aceasta cade din nou, prin tradare, în mâinile Turcilor. Mult timp însă nu o stăpânesc noii stăpâni, căci deja în luna August a aceluiaș an principele Sigismund Rákoczy dăruiește cetatea Bocșei dimpreună cu satele *Kadar*, *Isgár* și *Duboz* familiarului cetății *Logoj Stefan Trombitaș*, despre carele susține cartea de donațiune, că ar fi fost în proprietatea cetății de mai de mult, dar în timpul războiului cu Turcii ș-a perdut documentele.

Din acest act de donațiune am putea concluda, că Bocșa ținea la acest an de Ardeal. Dar dieta din Alba-Iulia ținută la 1607 cere, prin deputația trimisă la Stambul, Sultanului cedarea Bocșei, Șiricii și Moldovei (Boșneag). Cu un an în urmă la 1608 trimișii speciali ai principelui introduc în posesiunea cetății pe Stefan Trombitaș, care pare a o stăpâni de aci înainte, căci nu mai avem nici o urmă până la anul 1658, când principele *Acațiu Baresay* cedează Banatul logojan și caransebeșan Turcilor. Să vede, că anumite cercuri nu s'au putut împăca cu cedarea acestui teritoriu, căci în acelaș an sau cel mult pela începutul anului 1659 cetatea Bocșei a fost aruncată în aer.

Arnăut — Pașa asediază și și cucerește castelul.

Pe urma acestui asediu castelul a suferit pe semne atât de mult încât la repararea lui nu s'a mai gândit n meni. A rămas o ruină, o mărturie mută a atâtor întâmplări mari, cari au avut de scenă pitorescul ținut al Bocșei.

În jurul acestui castel sau cetăți trebuie să s'a încheiat comuna Bocșa, ale cărei începuturi deci nu sânt a să căuta, dupăcum să crede, cătră Colțani, ci în jurul castelului pe calea *Smider* și *Bidiștrin*. În harta contelui Mercy datată din 1723 să indică clar o cetate lângă Bocșa, iar lângă Vasiova o topitoare de fer.

Însamnatatea strategică, adecă militară, a Bocșei odată cu izgonirea Turcilor a încetat.

În era ce urmă să face conscripția comunelor și poporului din districtele bănățene și cu aceasta ocazie să repartizează districtului Bocșei următoarele comune: Ezeriș, Târnova, Reșița, Călnic, Vasiova, Doclin, Ramna, Bocșa (română), Fizeș, Jidovin, Șoșdia, Gătaia, Semling (Murava, Șemlacul-mare), Butini și Moravița (acum Ocna-de-fer).

Prin patenta imperială din 1717 din teritorul comunei Vasiova să rupe o bucată considerabilă de pământ pentru scopuri montanistice. Astfel ia ființă actuala comună Bocșa-montană (Deutsch-Boksan, Boksánbánya).

Gubernorii militari ai Bănătului poartă grijă, ca băieșitul să fie regulat și spre acest scop să colonizează în Bocșa-montană o seamă de familii germane, de prin Craina și Carintia. Băieșitul a luat un avânt frumos, dar războiul cu Turcii, deosebi între anii 1738—1739, a produs colosale stricăciuni. Cete prădalnice cutreerău ținuturile nimicind așăzările înfloritoare ale colonilor străini. Îndeosebi Românii s'au datat la acte de violență împotriva noilor și nepoftiților oaspeți atacându-i cu înverșunare. Pe acei Nemți, pe cari soartea i-a dat pe mâna acestor Români, îi vindeau pe un

bagatel de robi în marile târguri din centrele sudice. După pacea dela Passaroviț, revenind țara iarăș în ogașul păcii, uzinele din Bocșa, băieșitul ia din nou avânt, deși ani trebuiesc pânăce să aduce în starea înfloritoare de mai nainte.

La anul 1768 erarul ridică biserica romano-catolică cu hramul „Sfântul Florian“ la înălțime de 205 m. dela suprafața mării.

La anul 1791 constituindu-să parohia latină de aci să constată, că în Bocșa sânt 319 suflete, Germani și catolici până la unul. Alte confesiunii ori naționalități lipsesc.

Între anii 1793—1798 însă imigrează Românii în aceste părți, venind din vechiul Bănat severinean sau craiovan din România de azi. Sătulă de vecinicile războaie cu Turcii, de mizeria ce a răzbit în țară pe urma acestora, o parte însămnată a Românilor din părțile Doljiului și Mehedenți, circa 3000 de familii, se ridică și părăsind vetrele strabune, trec în Bănat pentru a popula teritoriile erarului rămase pustii pe urma lungilor războaie cu Turcii. Acești Români, cari își zic „țereni“ și pe cari autohtonii români îi porecliseră, „bufeni, bribeți“ formează următoarele colonii: Moldova, (Boșnag), Sasca-montană, Cărbunarii, Oravița-montană, Reșița-montană, Bocșa-montană, Văliug, Dognecea, Ocna-de-fer, Ciclova-montană, Rusova, Straja, Boldur și Comloșul-mare.

Din aceste așăzări bufănești numai cel din Straja, Boldur și Comloș să ocupă cu agricultura, restul sânt ocnari ori altfel de profesioniști, chirigii sau «biriși». La Bocșa-montană se așază cam 800 suflete țereni, punându-se în serviciul erarului ca lucrători la uzinele de fer și topitoarele de aici, sau ca cărbunari în pădurile din jur ori chirigii. Pentru îngrijirea sufletească a acestora erarul și nu credincioșii ridică la anul 1796 o biserică din peatră, care servește și acum trebuințelor sufletești, înființând totodată și parohie ortodoxă-română pentru „țereni“. Parohia începe a funcționa la 1 Ianuarie 1796, fiind „paroh Vasiovei-Oraș Ignatie Mihailovici“. Cel dintâi în matriculă este *George*, feciorul lui Trăilă Potocean, mort în etate de doi ani în 13 Ianuarie 1796. Cei dintâi cununați în biserică nouă au fost junele Dumitru Loga cu mireasa Stanca lui Ioan Telescu la 20 Februarie 1796. Matricula botezaților lipsește.

Conscripțiunea poporului să face abia 1810 și din aceasta rezultă, că cele mai vechi familii de „țereni“ din Bocșa sânt cea a Pocroianilor (azi Pocrian), a Părăenilor (azi Perian) și a Olăreștilor.

Cu 15 ani în urmă, la 1825, erarul ridică pe birișii și cărbunarii risipiți prin văile din jur,

îndeosebi pe Valca Smidei și Grebla și îi așază în partea de dincolo de Bârzava formând cătunul Kohldorf - Cărbunari, atașat în cele politice, administrative și bisericești opidului Bocșa, a cărei parte integrantă este zi azi.



## Metropolia de Bălgrad

Di Zen. *Păclisim* publică în „Cultura creștină” Nr. 3 a. c. un remarcabil tratat despre „Rezidat-au vlădici români în Alba-Iulia înainte de Mihai Viteazul?” — care articol, pentru importanța lui merită să fie cunoscut cât mai mult.

Iată-1 :

„Mulți cetitori vor rămânea uimiți în fața acestei întrebări. Cum mai poate discuta cineva în anul Domnului 1914 o chestie, care a fost demult rezolvită definitiv? Nu s'a războit Bunea ani întregi dovedind până la evidență, că înainte de 1599 nici vorbă nu poate fi de rezidența unui arhiepiscop român în Bălgradul Ardealului? Și n'a spus-o Di Iorga, înainte cu zece ani, că polemica privitoare la aceasta chestie e închisă „pentru orice învățat și pentru orice om cinstit”?

Cu toate acestea cred, că polemica nu e închisă. În timpul din urmă s'au descoperit lucruri, cari ne silesc să facem o mică corectură teoriei reprezentate cu atâtă însuflețire și energie de regretatul cañonic blăjan.

Istoriografia veche susținea, că Alba-Iulia a fost locul de rezidență al vlădicilor români, cel puțin din veacul al XIV-lea. Aceasta era o ipoteză, care avea marele cusur, de-a nu putea fi sprijinită cu nici un document scris. Prăbușirea ei era astfel, din punct de vedere științific, foarte ușoară și s'a făcut cu mult succes. Locul l'a luat teozofului Bunea și a d. Iorga, care sprijinită cu dovezi la aparență puternice a înaintat triumfătoare impunându-să ca singura soluție acceptabilă. Temeliik ei n'au putut fi zguduite nici de asaltul disperat al d. Păcățianu, care a reeditat cu o absolută lipsă de simț critic argumentele înaintașilor săi, și nici de eșirile pătimeșe ale lui Vasile Mangra, vicarul de tristă pomenire al Orăzii mari.

Dovezile aduse împotriva rezidării înainte de 1599 a vlădicilor români în Alba-Iulia sânt următoarele :

1. Episcopul romano-catolic Demetriu Naprágy, care a petrecut mult timp la curtea lui Sigismund Báthory și alui Mihai Viteazul în Bălgrad, ne spune într'un memorial despre starea Ardealului, trimis în 1602 împăratului Rudolf, că Sigismund Báthory a permis din considerație față de prietenul său, Mihai viteazul, și pe cheltuiala acestuia întemeierea unei mănăstiri românești în Alba-Iulia, pe care a înzestrat-o cu averi („Albae-Iuliae princeps Sigismundus in gratiam Mihaelis Voevodae... monasterium in colle penes civitatem sumptibus Mihaelis extrui permiserat prediisque donaverat”. În alt loc „Mihael quoque Voivoda, homo astutus... sub palio devotionis illud monasterium erexerat“).<sup>1</sup>

Cum vedem, Demetriu Naprágy nu face nici o amintire de episcopul sau episcopia românească, ci spune numai, că Mihai Viteazul a întemeiat aci o mănăstire, pe care principele Sigismund Báthory a înzestrat-o cu moșii. Prin urmare nu poate fi adus ca mărturie nici pentru, nici contra rezidării unui episcop român în Alba-Iulia.

2. Al doilea document e hrisovul din 15 Iunie 1700, prin care Voevodul Muntenici Constantin Basarab dă-

rueste „metropoliei“ din Alba-Iulia moșia Merișanilor. Partea din document, care ne interesează, e următoarea: „Cu mila lui Dumnezeu Io Constantin Basarab Voevod și Domn a toată țara Ungro-Vlahiei dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Sfintei și Dumnezezești metropolii a Beligradului și arhiepiscopii țerii Ardealului unde să cinstește hramul sfinții și de viață făcătorii troiții. Care, dintru a sa temelie este făcută și înălțată de răposatul Io Mihaiu vov. și sfinții sale părintelui Atanasie mitropolitul și a tot soborul sfinții metropolii“.<sup>1</sup>

Milostivul voevod al Țării românești nu vorbește în documentul acesta de întemeierea episcopiei, ci de înălțarea și facerea „dintru a sa temelie” a bisericii, a catedralei, pentrucă numai aceasta putea fi „dintru a sa temelie făcută și înălțată și prin urmare nu poate fi citat ca dovadă nici pentru, nici contra rezidării episcopului român în Bălgradul Ardealului înainte de Mihai Viteazul. Din faptul, că Veniamin Costachi e numit ctitorul metropoliei dela Iași nime nu va putea trage concluzia, că înainte de acest mare arhiepiscop moldovei rezidau în alt loc. Acelaș înțeles îl are și însemnarea din diptihul publicat de d. Iorga în *Studii și documente privitoare la istoria Românilor* IV p. 68, unde să spune despre Mihai Viteazul : „Acesta a făcut sfânta Metropoli. Bălgradului; adevă acesta a făcut biserica și mănăstirea, în care pe timpul autorului diptihului rezidau vlădici români.

O altă dovadă pentru nerezidarea vlădicilor români în Bălgrad ar fi faptul, că nici unul dintre ei nu se intitulează înainte de Mihai Viteazul *mitropolit al Bălgradului*, titlu folosit de obicei dela Mihai Viteazul încoace.

Mare valoare n'are nici acest argument. E adevărat, că înainte de Mihai Viteazul nici un vlădică nu se intitulează „al Bălgradului“. Nu trebuie însă să uităm două lucruri. Dinainte de 1600 avem numai două titulari de vlădici: a lui Daniil (1577—79) care se numește „*mitropolit de Severin și Ardeal*“, și a lui Ghenadie (1579—85) din prefața „Evangheliei cu învățatură“ tipărită la Brașov în 1581, unde acesta e numit simplu „*arhiepiscopul Ghenadie... cu mila lui Dumnezeu cărmuitorul legii creștinești*“.<sup>2</sup> Apoi cel dintâi document, în care aflăm titlul de „mitropolit al Bălgradului“ e Dalteria din 4 Decembrie 1628 a lui Ghenadie II.<sup>3</sup> Înaintașul său Dosofteiu se intitulează în scrisoarea trimisă la 1 Ianuarie 1625 lui Martin Budajki, primarul Bistriței, „*Dozopthei oláh puspeok erdely országhban*“. Precum nu dovedește lipsa atributului „al Bălgradului“ din titlul lui Dosofteiu că acesta nu rezida aci, tot astfel n'o dovedește nici lipsa lui din titlul, pe care prefața „Evangheliei“ cu învățatură din 1581 îl dă lui Ghenadie. Chiar și la 1699 Atanasie Anghel e numit în prefața „Bucovnei“ apărute în Bălgrad „preasfințitul chir Atanasie mitropolitul țării Ardealului.“<sup>4</sup>

4. Documentul care părea că va închide polemica pentru totdeauna e fragmentul de cronică publicat de di Iorga în „*Stefan cel Mare, Mihai Viteazul și metropolia Ardealului*“ p. 12 urm. Cuprinsul acestui document e următorul: Mihai Viteazul „izgonind pe Batâr Andriaș“ și cucerind Ardealul a voit să zidească în Alba-Iulia, în cetate, o biserică ortodoxă. Preoțimea și nobilimea orașului „fiind de legea latină“ s'a opus zicând, că fiind ei în stăpânirea credinței adevărate, nu voesc să aivă în oraș o biserică de altă lege. Viteazul voevod ca să

<sup>1</sup> Cipar, Arhiv pentru filologie și istorie pag. 455.

<sup>2</sup> Bianu-Hodoș, Bibliografia veche românească I. p. 83.

<sup>3</sup> Cipar, Acte și fragmente p. 253.

<sup>4</sup> Bianu-Hodoș v. cit. 369-79.

le dovedească, că legea lui e cea adevărată a recurat la următorul argument: Să mergem — spune el — în mijlocul cetății și acolo să aducă apă curată și arhiereul meu cu preoții lui să o slintească de față toți; tot astfel să facă și ai voștri acolo, din partea lor, și după ce o vom sfinți astfel, să o punem și o închidem patruzeci de zile în vase deosebite pecețuind-o și cu și voi cu pecețile noastre și apa și ușile bisericii. Și a cărui apă va rămânea nestricată, ca și când atunci ar fi luată din izvor, legea aceleia este dreaptă, iar a cui să va strica și legea îi este rea. Căci dacă apa mea va rămânea nestricată, cum nădăjduesc în Dumnezeu, să-mi îngăduiți fără vorba să zidesc biserica, iar de nu, nu voi zidi, așa cum voiți voi". Zis și făcut. După 25 de zile „din îndemnul dumnezeesc“ a venit la Mihai episcopul și a zis să nu aștepte ziua statornicită, ci să meurgă împreună cu latinii la biserică, să desclădă ușile și să vadă „darul lui Dumnezeu.“ Despecețuind vasele au găsit apa din vasul ortodox „mai luminoasă și mai curată decât mai înainte și având mirosul ei bun dela început.“ Când au despecețuit latinii pe al lor, „toată biserica s'a umplut de miros rău, încât s'au speriat toți latinii și cu mirare au strigat: adevărată este legea grecească, pe care o ține Domnul (voevodul); să-și zidească biserica de legea lui în cetatea noastră... Și îndată a început Domnul a zidi (dar nu în cetate, ca nu cumva cu schimbarea vremilor să o risipească, ci la marginea orașului, lângă zidul cetății într'un loc frumos) și zidind-o au sfințit-o. Și episcopia au mutat-o acolo) căci mai înainte trăiau în alt loc episcopii), unde până astăzi este cu ajutorul lui Dumnezeu și a aşăzat acolo pe cel dintâi episcop de Bălgrad, Ioan, bărbat smerit, binefăcător și sfânt, care trăind acolo cu s'înțenie s'a învrednicit a primi darul fazeții de minuni. Iar după moartea lui, trupul lui neputrezit și cu bun miros este până azi, făcând multe minuni celor ce cu credință se apropie de sicriul lui.“

Am reproduș mai pe larg cuprinsul acestui document, pentru ca cetitorii să poată înțelege bine caracterul lui. Și acum să ne întrebăm: Ce e adevărat din povestirea aceasta legendară? Care parte din ea poate fi privită ca mărturie istorică sigură? Înainte de toate e evident, că povestea cu apa sfințită, ca toate povestile, e o plămăuire pur fantastică. Asemenea și știrea despre cadavru „cu bun miros“ și făcător de minuni al episcopului Ioan. Singurul fapt, pe care-l putem admite din întreaga povestire este: întemeierea bisericii (și a mănăstirii) din partea viteazului voevod muntean și mutarea rezidenței vladiceului român în noua mănăstire. Sântem siliți să admitem faptul acesta, nu pentru că ni-l spune povestea naivă reprodușă, ci pentru că îl confirmă documentele sigure contimporane.

Privitor la timpul și împrejurările întemeierii bisericii și mănăstirii, povestirea cuprinde două mari greșeli. Mihai Viteazul n'a întemeiat biserica românească din Bălgrad după moartea lui Andrei Băthory și cucerirea Ardealului, întâmplată în urma urma luptei din 18 (28) Noemvrie dela Șelimber, ci cu mult înainte, pe timpul când Ardealul era săpănit de Sigismund Băthory, și pe timpul când acesta trăia în strânse legături de prietenie cu Mihai. Asta apare limpede din cuvintele citate ale episcopului latin Demetriu Naprágy. A doua greșală e afirmația, că Mihai Viteazul ar fi aşăzat în Bălgrad pe cel dintâi vladică român. Neexactitatea acestei afirmații o dovedește mai presus de orice îndoială știrea păstrată de celebrul diplomat iezuit Antoniu Possevino în importanta sa lucrare „*Transsylvania*“.

Possevino vizitează la începutul anului 1583, la îndemnul și rugămintea regelui Stefan Băthory, Ardealul.

Din Cracovia a trecut la Bártfa, apoi peste Ecsed, Sătmăr, Șimleu, Cluj, Aiud la Alba-Iulia, unde a fost primit cu deosebită pompă și căldură din partea principelui. De aci merge la Sibiu, pe care l'a vizitat cu ochi scrutator, cum zice editorul său și peste câteva zile s'a întors iarăș la Alba-Iulia. După o petrecere de 47 zile în Ardeal, unde a dezvoltat o activitate uriașă, a mers în Cracovia, pentru a raporta lui Stefan Băthory despre rezultatul vizitației. La începutul anului următor Possevino termină esceleanta descriere istorico-geografică a Ardealului. În cartea II, cap 9 al lucrării sale, vorbind despre starea bisericească a Românilor ardeleni, ne spune, că aceștia au un arhiereu, care rezidează în Alba-Iulia ca metropolit (Hanno castovo uno [vescovo] il quale fa residenza in Alba-Giulia, come metropolitano).

O greșală de informație din partea lui Possevino este esclusă. Dânsul s'a ocupat îndată după sosirea la Alba-Iulia (4 Martie 1583) cu gândul de a scrie un „comentar“ despre Ardeal și astfel s'a nizuț să-și adune datele cele mai exacte. Și apoi este doar vorba despre rezidența unui arhiereu, care se află în acelaș oraș, unde a petrecut și dânsul mai multe zile. Astfel față de combinațiile problematice ale istoricilor și față de povestirea fantastică, citată mai sus, informația contemporană și limpede a lui Possevino ne silește să admitem, că în Alba-Iulia au rezidat vladici români și înainte de Mihai Viteazul și deci acesta n'a întemeiat episcopia Bălgradului, ci a făcut „dintru a sa temelie“ și a înălțat biserica și mănăstirea, care a servit de-aci înainte de rezidență vladicească!

*Astfel pare dovedit mai presus de orice îndoială, că în Bălgrad (Alba-Iulia) Români au avut mitropolit, cum susțineau istoricii mai vechi, bazați pe diploma regelui Matia. În anul 1479, a regelui Vladislav din 1494.*

Nr. 1290 Bis. 1914.

## „Pocăiții“.

*În anii din urmă s'a simțit tot mai tare lipsa unei cărți, care să ofere clerului nostru cucerita orientare asupra vederilor greșite ale așa-numiților »pocăiții«, precum și asupra propagandei pornite de această sectă în sânul nostru românesc.*

*Un reprezentant distins al generației mai tinere a clerului nostru, anume Sfinția Sa Dr Sebastian Stanca, paroh în orașul Sebeș din arhidieceza Transilvaniei, a delăturat această lipsă, redactând sub titlul:*

### Pocăiții

*studiu pentru combaterea sectei pocăiților,*

*o carte de 271 pag. Ea cuprinde o temeinică orientare asupra aberațiilor lăfite de »pocăiții« cu privire la biserică, la tainele și organizația ei, precum și espunerea punctului de vedere ortodox față de acele rătăcirii.*

<sup>1</sup> Fontes rerum Transilvanicarum. Tom. III. Antonii Posevini S. I. Transylvania (1584) editit Dr Andreas Veress. Budapest 1913 pag. 64.

<sup>2</sup> Vezi scrisoarea din 6 Martie 1583 adresată cardinalului Ptolemeo Galli în Fontes rerum Transilvanicarum I. 261.

Întreaga viață de aproape 2000 de ani a poporului nostru este în toate manifestațiunile ei cunoscută, că credința strămoșască a bisericii dreptcredincioase răsăritene, care ne-a păstrat această credință în deplina ei curățenie apostolică, cuprinsă în încheeturile de credință așa precum le-au cristalizat cei mai lămuriti sfinți părinți ai bisericii creștine.

Deci prima datorință a clerului bisericii noastre este a păstra această curățenie a credinței străbune, plivind unde să iese — neșina din lanul, a cărui cultivare i-s'a încredințat și întărind în convingerile lor religioase pe cei îndoieșnici, ori pe cei rătăciți aducându-i la turma credincioasă, pe care au fost părăsiți'o.

În această privință cartea preotului Dr. Sebastian Stanca oferă tuturor un material prețios, care merită a fi consultat din partea tuturor. De aceea recomandăm tuturor preoților eparhiei noastre a o cumpăra fie pe sama lor, fie pe sama bibliotecilor parohiale și a o folosi întru combaterea sectei, ce s'a încuibat și în eparhia noastră. Cartea să poate procura dela »Librăria diecezană« din Caransebeș cu 4 coroane trimise dimpreună cu porto de 22 bani.

Caransebeș 20 Februarie 1914.

Dr. E. Miron Cristea,  
episcop,

## Convocare

Membrii fondatori, pe viață și ordinari ai Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român din comunele aparținătoare protopresbiteratului Bisericii albe, precum și toți ceice doresc înaintarea în cultură a poporului român sânt rugați, ca să participe la adunarea de constituire a despărțământului Bisericii-albe, care să va ținea Luni în 3 Martie st. v. la orele 2 și jum. p. m. în sala otelului Haller-Buzsieski din Biserica-albă.

Biserica-albă în 15 Februarie 1914.

Dr. George Dragomir  
delegatul comitetului contr.

## Știri

**Memoria Domnițelor române.** „Societatea ort. națională a femeilor române“ a lansat un apel, în urma căruia s'au întrunit 14 artiști-pictori spre a se înțelege ce privește concursul amintitei societăți, de a populariza, prin cărți ilustrate, memoria Domnițelor române, cari s'au jertfit pentru Țară și neam. Cele dintâi obiecte din concurs sânt nouă, în trei categorii:

*Elena* Doamna, mama lui Ștefan cel Mare (1476).  
*Domnița Despina* (1518).  
*Domnița Sultana*, fca lui Alexandru Lăpușneanu (1572).

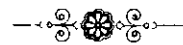
Doamna *Maria*, soția domnitorului Șerban Cantacuzin Basarab (1683).  
*Anastasia* Doamna soția lui Ion Duca Voda (1682).  
Doamna *Balașa*, fca lui Const. Basarab (1571).

Doamna *Elena Cuza*, soția domnitorului Ioan Cuza Vodă (1856).  
M. S. Regina *Elisabeta* a României. A. S. R. Principesa *Maria* a României.

**Tovărășia școlară a elevilor dela Institutul teologic.** Inimosul sprijinitor al tuturor acțiunilor românești, părintele George Tătucu din Iablanița, a dăruit Tovărășici noastre școlare suma de 10 cor. Aducem și pe această cale mulțămirea noastră. Direcțiunea Tovărășiei școlare.

**Lipsă de învățători.** În comitatul Zala s'a întâmplat, că inspectorul regese școlar a raportat autorităților școlare, că în comitat sânt 8000 copii obligați să cerceteze școala, dar, din lipsa de învățători, trebuie să rămână acasă.

**La Institutul** pentru studiile sud-est europene, înființat de curând în București, a fost angajat profesor de Limba și literatura magiară dl C. Nedelcu, originar din Ungaria.



## Bibliografie

**Candela** Nr. 13 din 1913 are: Levitic, Dr. Vas. Tarnavski. Materialismul ca sistem filozofic, Dr. St. Saghin. Tratatul s. Atanasie, arhiep. Alexandriei: Contra păgânilor, Dr. I. Puiu. O evanghelie a lui Ștefan cel Mare în München, Dim. Dan. Articole rutene. Scurte comunicări. Întrebări și cazuri pastorale. Cronică.

**Cultura creștină** Nr. 4 are următorul cuprins bogat și variat: Dr. Alexandru Rusu, Să tipărește noua Biblie de Blaj. Dr. Alexandru Nicolescu, „Ein neues griechisch-katholisches Bistum in Ungarn u. die ungarländischen Rumänen von Eugen v. Szabó (Reflexii I). Zaharie Pop, Literatură religioasă. Dr. Ioan Coltor, Oare bună este mărturisirea făcută la preot catolic însă de rit divers de cel al penitentului? Senior. Apostolatul euharistic (Scrisoare). Însemnări, Ernst Haecckel (Dr. Ioan Coltor); Autoritate și libertate (Dr. Alexandru Rusu). Cronică, O nouă pastorală a P. S. Sale dela Logoj (ar.) Telefon.

**Ramuri** Nr. 2 cuprind: Despre colorit în muzică, Nic. M. Strajan. Să vii (poezie), Eug. Fl. Ionescu. Frațele Ilarion. E. C. Decusară. Ultima serenadă (poezie), G. Săpunaru. Enciclopedia. Rom. Cioflec. Cronică, E. C. D.

**Cosinzeana** Nr. 8 are: Cimitirul militar. Pirații de azi. Dragoste mascată. Rânduri mărunte. Mămuca Nastasia. Venea un murmur tainic (poezie). Un poet și un filozof. Elegie. Crima lui Sylv. Bonnard.

**Chestiunea manualelor de religie** pentru școlile medii. Dr. Petru Barbu. Reproducere din F. D. Caransebeș. 1914.

**Legea electorală.** A apărut în tipografia arhidiecezană din Sibiu Legea electorală (Articolul de lege XIV din 1913), tradusă de Teodor V. Păcățian. Prețul 1 coroană exemplarul. Fiind acum votat și proiectul de lege despre arondarea cercurilor electorale, în curând noua lege electorală va fi pusă în aplicare, și astfel încă în anul acesta listele electorale vor fi compuse pe baza noii legi electorale. E de datorință intelectualilor noștri, să cunoască bine această lege, pentru a-i putea exploata părțile bune în favorul poporului român, și



pentru a se putea îngriji, ca deja la prima compunere a listelor electorale pe nouăle temeuri legale, din anul acesta României cu drept de vot să fie toți trecuți în liste. Le recomandăm deci să-și procure legea spre a o putea studia, ca la timpul său să știe apăra interesele celor de sub a lor conducere. Legea să poate comanda dela dl Teodor V. Păcățian, Sibiiu (Nagyszeben).

## Mersul trenurilor.

**Valabil dela 1 Octomvrie 1913.**

### Budapest—Orsova.

**Trenul Or. Expr.** Pleacă din Budapest: 11<sup>45</sup>  
Sosește Karánsebes 6<sup>42</sup>. Orsova sos. 9<sup>40</sup>.

**Trenul accelerat.** Pl. Budapest 8<sup>25</sup> (numai până la Temesvár: 2<sup>06</sup>). Pl. Budapest 2<sup>40</sup>. Sos. Karánsebes: 10<sup>29</sup>. Orsova 12<sup>56</sup>.

**Trenul de persoane.** Pl. Budapest: 8<sup>40</sup>. 8<sup>05</sup>.  
Sos. Karánsebes: 9<sup>56</sup>. 10<sup>54</sup>.

### Temesvár—Karánsebes (Orsova).

**Tren de persoane.** Pl. Temesvár 2<sup>21</sup>. 6<sup>40</sup>  
5<sup>49</sup>. 7<sup>55</sup> Sos. Karánsebes 5<sup>50</sup>. 9<sup>56</sup>. 8<sup>54</sup>. Orsova. Sos. 9<sup>19</sup> — 12<sup>23</sup>. 2<sup>31</sup>.

### Orsova—Budapest

**Trenul Or. Expr.** Pl. Orsova 8<sup>20</sup>. Sosește Karánsebes 11<sup>02</sup>. Sos. Budapest 6<sup>10</sup>

**Trenul accelerat.** Pl. Orsova 3<sup>03</sup>. Sos. Karánsebes 5<sup>33</sup>. Sos. Budapest 1<sup>25</sup>.

**Trenul de persoane.** Pl. Orsova: 1<sup>15</sup>. 2<sup>45</sup>  
Sos. Karánsebes 4<sup>45</sup>. 6<sup>06</sup> Sos. Budapest: 7<sup>15</sup>.

### Karánsebes—Temesvár.

Pl. 3<sup>46</sup>. Sos. 6<sup>41</sup>.

### Orsova—Temesvár.

Pl. 5<sup>16</sup>. (Karánsebes 9<sup>35</sup>) Sos. 12<sup>30</sup>.

### Karánsebes Órváralja.

**Tren de persoane.** Pl. Karánsebes 7<sup>00</sup>. 6<sup>25</sup>.  
Sos. Bauczár 9<sup>36</sup>. 8<sup>33</sup>. Pl. Karánsebes 11<sup>30</sup>. Sos. Órváralja 5<sup>20</sup>.

### Órváralja—Karánsebes.

**Tren de persoane.** Pl. Bauczár 4<sup>30</sup>. 2<sup>40</sup>. Sos. Karánsebes 6<sup>35</sup> 5<sup>30</sup>. Pl. Órváralja 7<sup>37</sup>. Sos. Karánsebes 1<sup>40</sup>.

## Licitațiune minuendă

Pe baza încuviințării Venerabilului Conzistoriu diecezan din Caransebeș ddtto 7 Mai 1912 Nr. 3734 E, prin aceasta să scrie licitațiune minuendă pentru repararea bisericii — pictură și sculptură — din **Vlaicovăț** (Temesvajkócz), protopresbiteratul Verșetului. Prețul de exclamare pentru toate lucrările este de 20350 coroane.

Lucrarea de renovare, pictura și sculptura să pot da în întreprindere și separat.

Licitațiunea să va ținea în 12/25 Martie 1914 la 9 ore a. m. în școala confesională din localitate.

La licitațiune să admit numai indivizii, cari pot dovedi cvalificațiunea recerută. Ceice doresc a lua aceste lucrări în întreprindere prezentându-se au să depună vădiu de 10%.

Planurile și specificațiunile să pot vedea oricând la Oficiul parohial

Comuna bisericească își rezervă dreptul, a preferi dintre licitanți pe acela, în care are mai multă încredere, fără considerare la preț și nu acordă nimănui nici un fel de diurnă sau spese de călătorie.

Întreprinzătorul va suporta spesele împreunate cu facerea planurilor, precum și spesele de contract.

Vlaicovăț (Temesvajkócz) din ședința comitetului parohial ținută la 11 Februnrie 1914.

**Stefan Perian** m. p. **Vasile Iova** m. p.  
președ. com. par. 2—3 not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea*, protopresbiter.

## Concurse.

Pentru întregirea definitivă a parohiei de clasa II. din comuna **Macedonia**, protopresbiteratul Ciacovei, com. Torontal, devenită vacantă prin moartea preotului Ioan Tinca, pe baza înaltei rezoluțiuni conzistoriale ddtto 3 Februarie 1914 Nr. 152 B ex 1914 și a §-lui 31 al ultim dină regulamentul pentru parohii, să scrie din oficiu concurs cu termin de recurgere de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

Emolumentele sânt:

1. Una sesiune parohială constatatoare din 36 jug.
2. Un plaț intravilan sub Nr. 88.

Stola și birul uzuat.

Să observă, că dările după realitățile primite în uzufruct va avea să le supoarte însuș alegândul preot, și tot dânsul va avea să se îngrijască și de locuința nefiind casă parohială.

Recurenții cu cvalificația în regulă sânt poftiți a-și înainta petițiile de concurs, instruate conform prescrișlor stat. org. bis. și ale regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial, oficiului protopresbiteral Csák (Ciacova).

Recurenții sânt poftiți a se prezenta în sânta biserică în vre-o Duminică ori sârbătoare cu 8 zile înainte de alegere, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar după prealabila încuviințare a protopresbiterulu tractual.

Ciacova in 20 Februarie 1914.

Oficiul protopresbiteral:  
**Augustin Ghilezan**  
protopresbiter.

Pentru ocuparea postului de *capelan*, cu drept de succesiune, pelângă neputinciosul paroh Ioan Brnzeiu la parohia de clasa III din **Bozoviciu**, să scrie concurs cu terminul de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“.

Capelanul va avea următoarele venituri:

1.  $\frac{1}{3}$  parte din sesiunea parohială.
2.  $\frac{1}{8}$  parte din leafa anuală de 600 cor., în care e cuprins birul și stola.

De cortel are să se îngrijască alesul capelan.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și instrueze cererile conform „Statului organic” și Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial, să le subștearnă Prea On. Oficiu protopopesc gr. ort. român din Mehadia.

Sânt poftiți recurenții să se prezinte în vre-o Duminică în sfta biserică de aici, cu prealabilă încunoștințare a protopopului, spre a-și arăta capacitatea în cântare și predicare; e oprită prezentarea în ziua de alegere.

Bovovicu din ședința comitetului parohial ținută la 13 Octombrie 1913.

**Ilie Ruva** 2-3      **Dr Samuil Vladone**  
not. com. par.      preș. com. par.

Văzut *Dr Ion Sirbu*, adm. prot.

Pentru ocuparea postului de *învățător* la școala confesională gr. or. română din **Sasca-montană** (Szászkabánya) să escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană”.

Emolumentele:

1. Salar în bani gata 1200 cor.
2. Scripturistica 10 cor.
3. Conferința și adunarea gen. inv. 30 cor.

Cortel natural cu grădină.

Reflectantele vor înainta petițiile lor Oficiului protopresbiteral din Biserica-albă (Fehértemplom) având a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în biserică din Sasca-montană.

Sasca-montană din ședința comitetului parohial ținută la 5/18 Ianuarie 1914.

**Iustin Chirila** 2-3      **Ioan Ieremia**  
preș. com. par.      **Ioan Murgu** not com. par.  
paroh.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual: *Dr George Dragomir*.

Pentru îndeplinirea definitivă a postului de *învățător* dela școala confesională gr. or. română din **Gladna-română**, tractul protopresbiteral al Făgetului, să publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană”.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar în bani gata 1000 cor.
2. Pentru scripturistica 10 cor.
3. Pentru conferințe și adunarea generală 30 cor.
4. 15 metri lemne pentru încălzirea salei de învățământ.

5. Locuință liberă cu  $\frac{1}{2}$  jugăr grădină.

Pentru întregirea salarului la mărimea ficsată de lege comuna bisericească a cerut ajutor dela stat.

Alesul învățător, pelângă instruirea școlară, are a purta fără altă remunerație cantoratul în și afară de biserică, a instrua tinerimea în cântările bisericești, a în-

fința și conduce corul, a purta toate agendele comitetului și sinodului parohial, și în fine a compune și purta socotelele bisericești și ale cultului pelângă o remunerațiune de 10 cor.

Recurenții, cari doresc a ocupa acest post, au a-și subșterne recursul, adresat comitetului parohial din Gladna română, Prea On. Oficiu protopresbiteral gr. or. român în Făget, comitatul Caraș-Severin, având cu prealabila încuviințare a Prea On. Oficiu protopresbiteral a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfta biserică, spre a-și arăta dsteritatea în cântare și tipic, dar nu în ziua de alegere.

Gladna-română, din ședința comitetului parohial, ținută la 19 Ianuarie 1914.

**Ioan Bumba,**      **Petru Balinton,**  
președinte.      3-3      notar.

În conțelegere cu mine: *Sebastian Olariu*, protopresbiter.

Pentru ocuparea postului de *învățător* la școala confesională din **Valeamare** (ppresb. Bocșa) să publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în „Foaia diecezană”.

Emolumente împreunate cu acest post sânt:

1. Salar în bani gata 694 cor., restul votat dela stat.
2. Pentru lemne pe seama școalei de învățământ să va îngriji comuna bisericească.
3. Cvartir llber și grădină 800 □ st.
4. Scripturistica 10 cor.
5. Pentru adunarea generală 20 cor.
6. Pentru conferință 20 cor.

Alesul învățător este îndatorat a purta cantoratul în și afară de biserică, dela înmormântări, unde va fi poftit, va primi 80 fil., are să conducă elevii la biserică, a-i instrua în cântările liturgice.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiți a se prezenta în biserică în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu prealabila învoire a P. On. Domn protopop, spre a-și arăta dsteritatea în cântare și tipic; dar nicidecum în ziua alegerii.

Din ședința comitetului parohial, ținută la 12 Ianuarie 1914.

**Vasile Breban** 3-3      **Ioan Chevereșan**  
președinte.      notar.

În conțelegere cu mine: *Mihail Gașpar*, protopop.

# CHEAG

pentru închegarea laptelui  
făcut din rânză de miel și vițel

Să capătă la:

**PÁLFI MÁRTON, KARÁNSEBES.**

...

La cerere trimite prețourent gratis și franco,  
precum și îndrumarea pentru folosire.



## Convocare

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „FĂGETANA”, ca societate pe acții în Făget, sânt prin aceasta invitați în sensul §-lui 15 al statutelor societății la a

## XXII-a adunare generală ordinară,

care să va țina în Făget, la 26 Martie 1914 la 9 ore a. m. în localul societății.

## Obiectele puse la ordinea zilei sânt:

1. Bilanțul anual, raportul comitetului de supraveghiere și darea absolutului.
2. Decizii asupra împărțirii profitului curat.
3. Alegerea a 4 membri în direcțiune.
4. Alegerea comitetului de supraveghiere.
5. Eventuale propuneri, făcute în sensul §-lui 26 din statute.
6. Esmiterea a doi acționari pentru verificarea protocolului luat în adunarea generală.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, sânt invitați în virtutea §-lui 16 din statutele societății a-și depune acțiunile D-ilor cu o zi înainte de adunare la cassa societății. Acțiunile să pot depune și la „Grănițerul” în H.-Dobra, „Albina” Sibiu, la Filiala „Albina” în Lugos și la „Decebal” în Déva, cu 2 zile înainte de adunarea generală.

Din ședința plenară mixtă a direcțiunii, ținută la 26 Februarie 1914.

## Direcțiunea.

| Active  | CONTUL BILANȚ |                   | Pasive                                  |                   |
|---|---------------|-------------------|---|-------------------|
| Cassa în număr . . . . .                            | 17622 66      |                   | Capital social . . . . .                | 400000 —          |
| Bon în giro-conto și cassa de păstr. post. . . . .  | 13087 68      | 30710 34          | Fond de rezervă . . . . .               | 94000 —           |
| Efecte . . . . .                                    |               | 355697 —          | Fondul de penziune . . . . .            | 98976 72          |
| Împrumuturi cambiale . . . . .                      |               | 147723 46         | Depuneri spre fructificare . . . . .    | 711021 90         |
| „ „ cu acoperire hip. . . . .                       |               | 565508 91         | Reescompt . . . . .                     | 451270 20         |
| „ „ hipotecare . . . . .                            |               | 173254 08         | Lombard . . . . .                       | 68300 —           |
| „ „ pe obligațiuni cu cavenți . . . . .             |               | 75152 92          | Împrumut hipotecar propriu . . . . .    | 62129 60          |
| „ „ în cont-curent . . . . .                        |               | 22925 74          | Împrumuturi hipotecare cedate . . . . . | 27474 70          |
| Debitori de cereale . . . . .                       |               | 37712 82          | Interese anticipate . . . . .           | 22715 72          |
| Cereale . . . . .                                   |               | 12894 46          | Diverși creditori . . . . .             | 9427 20           |
| Realități . . . . .                                 |               | 143508 57         | Dividende neridicate . . . . .          | 180 —             |
| Mobilier . . . . .                                  |               | 2000 —            | <b>Profit net . . . . .</b>             | <b>22446 89</b>   |
| Efectele fondului de penziune . . . . .             |               | 79042 29          |   |                   |
| Interese anticipate la reescompt . . . . .          |               | 7950 35           |   |                   |
| Interese pendente la efecte . . . . .               |               | 7032 —            |   |                   |
| Anticipațiuni la cancelaria advocațională . . . . . |               | 6829 99           |   |                   |
|   |               | <b>1967942 93</b> |   | <b>1967942 93</b> |

| Debit  | CONTUL PROFIT și PERDERI |                  | Credit                                 |                  |
|--|--------------------------|------------------|--|------------------|
| INTERESE:  |                          |                  | INTERESE:                              |                  |
| pentru fondul de rezervă . . . . .                 | 3874 72                  |                  | dela împrumuturi cambiale . . . . .    | 46165 75         |
| „ depuneri spre fructificare . . . . .             | 38756 28                 |                  | „ „ „ cu acop. hip. . . . .            | 45906 03         |
| „ reescompt . . . . .                              | 36484 31                 |                  | „ „ hipotecare . . . . .               | 16411 96         |
| „ împrumutul lombard . . . . .                     | 4495 46                  |                  | „ „ pe oblig. cu cavenți . . . . .     | 7417 60          |
| „ împr. hipotecar propriu . . . . .                | 3717 75                  |                  | „ debitori de cereale . . . . .        | 2047 5           |
| „ împr. hipotecare cedate . . . . .                | 1586 51                  | 88915 03         | „ efecte . . . . .                     | 15141 55         |
| SPESE:   |                          |                  | „ împrumuturi de cont-curent . . . . . | 4136 36          |
| salare direcțiunii, comitetului de supra-          |                          |                  | Venitul realităților . . . . .         | 137226 79        |
| veghiere și funcționarilor . . . . .               | 22243 32                 |                  | Profit dela cereale . . . . .          | 5000 —           |
| relut de cvartir funcționarilor . . . . .          | 2520                     |                  | Provizțiuni și alte venituri . . . . . | 11490 82         |
| porto, chirie, tipărituri și alte spese . . . . .  | 7826 06                  | 32589 38         |  | 18776 72         |
| CONTRIBUȚIUNI:                                     |                          |                  |  |                  |
| după interese de depuneri . . . . .                | 3875 63                  |                  |  |                  |
| contrib. directă, de drum și comitatenză . . . . . | 6198 69                  |                  |  |                  |
| „ comună . . . . .                                 | 2675 05                  |                  |  |                  |
| competință de timbru . . . . .                     | 608 58                   | 13357 95         |  |                  |
| AMORTIZĂRI:  |                          |                  |  |                  |
| din efecte . . . . .                               | 14625 58                 |                  |  |                  |
| din mobilier . . . . .                             | 559 50                   | 15185 08         |  |                  |
| <b>Profit net . . . . .</b>                        |                          | <b>22446 89</b>  |  |                  |
|  |                          | <b>172494 33</b> |  | <b>172494 33</b> |

Sebastian Olariu m. p.  
director executiv.

Făget, la 31 Decembre 1913.

Pentru contabilitate:  
Adrian Olariu m. p.

## DIRECȚIUNEA:

Gherasim Sêrbu m. p.  
Alexandru Iclozan m. p.

Adam Groza m. p.  
Dr Iosif Popovici m. p.

Vasile Nicorescu m. p.  
Dr George Gêrda m. p.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent și l-am aflat exact.

Făget, la 26 Februarie 1914.

## COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Dimitrie Iosof m. p.

Adam Lesnican m. p.

Isaia Popovici m. p.

Dominic Rațiu m. p.

**Raportul comitetului. Onorată adunare generală!**

În decursul anului trecut am ținut mai multe ședințe și scontrări. Bilanțul încheiat cu 31 Decembre 1913 cu un profit curat de 22.446.89 l-am examinat și l-am aflat corect. Vă propunem să binevoiiți: A aproba bilanțul, a da atât direcțiunii referitoare la distribuirea profitului net. Făget, la 26 Februarie 1914.

Comitetul de supraveghiere.

Redactor responsabil: Dr Iosif Olariu.

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș.